

Sabalova pravljica.

(Spisal H. A. Sienkiewicz. Poslovenil J. G. Obloški.)

Sedeli smo okrog ognja. Bližal se je čas počitka, ko je povzdignil Sabala temni obraz, podoben glavi starega deda, se zagledal za trenotek v ogenj ter začel pripovedovati:

Šel je nekoč — prosim poslušajte — mož s sekiro in svedrom v Novi trg na delo. Med potjo se mu je pridružila starka. Mož je poznal vso okolico, pogledal ženo ter spoznal, da je to smrt. Takoj je začel premišljevat, kako bi se je iznebil. Končno je jel vrtati v deblo suhe vrbe, vrtal, vrtal in pogledal v luknjo.

„Kaj vidiš?“ vpraša smrt.

„Poglej, če hočeš videti.“

Smrt pogleda v luknjo, pa ne ugleda nič. Medtem si pa izteše mož bukov klin.

„Ne vidim nič“, pripomni smrt.

„Vsa noter zlezi, pa boš videla“, dé starec. Kakor hitro je bila smrt v luknji, zabije mož v votlino bukov klin s sekiro ter odide.

Leto je minulo za letom, mož je živel in živel, ljudje so prestali mreti, in kmalu jih je bilo toliko, da je stal človek poleg človeka kakor smreke v lesu.

Mož se je postaral, opešal ter ni mogel več delati. Končno mu je jelo presedati življenje. Gre k vrbi in osvobodi smrt.

Ko pa je bila smrt svobodna, začne kositi, in kmalu je bilo toliko mrličev, da jih ni bilo kam pokopavati. Naposled pride smrt k materi sedmerih sirot ter jo vzame. Sirote pa so plakaje prosile: „Ne vzemi nam matere, ne vzemi nam matere!“

Zasmillijo se sirotke smrti. Gre h Gospodu Bogu ter mu reče: „Kako naj vzamem mater, ko sirotke tako prosijo, tako plakajo, da se mi smilijo v srce.“

Gospod Bog pa odgovori: „To ni v moji moči, temuč v moči Jezusovi. Iди k Jezusu, da ti pové, kaj naj se zgodi.“

Smrt pride k Jezusu ter ga vpraša: „Gospod, kako naj vzamem mater — sedmerih sirot v koči — ker tako prosijo, tako plakajo, da se mi smilijo v dušo.“

A Jezus jo zavrne: „Iди v morje ter mi prinesi kamen!“ Smrt skoči na dno morja ter prinese trd, kakor hlebček okrogel kamen. Gospod ji reče: „Pregrizni ga!“ Smrt ugrizne v kamen in grize, da so jo boleli zobje. Pregrizne naposled kamen ter se čudom začudi: sredi kamna je bil črviček.

In Gospod Jezus Kristus ji reče: „Jaz vem za tega črvička v dnu morja ter skrbim zanj, in ti meniš, da bom pozabil sirot? Iди in vzemi mater!“

